WARIES KERSTREEKS

Een Kerstlied

Het kerstverhaal van Charles Dickens,
opnieuw verteld voor kinderen

Uitgeverij Waries

Inhoud

Voor wie voorleest 4

Wie is wie? 5

Waar speelt het verhaal? 7

Eerste couplet · De geest van Marley

1 Bah! Humbug! 8

2 Een gezicht in de deurklopper 14

Tweede couplet · De eerste van de drie geesten

3 Het licht bij het bed 20

4 Het feest van meneer Fezziwig 26

Derde couplet · De tweede van de drie geesten

5 Een reus vol kerst 31

6 Kerst bij de Cratchits 36

7 Overal brandt een licht 43

Vierde couplet · De laatste van de geesten

8 De stille geest 49

Vijfde couplet · Het einde

9 Kerstochtend! 55

10 Een tweede vader 61

Over dit verhaal 65

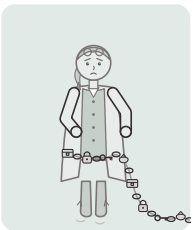
Een kerstlied van ons 67

Wie is wie?

Ebenezer Scrooge

Een rijke, gierige oude man in Londen. Hij houdt van geld en heeft een hekel aan Kerstmis. Tot er op kerstavond iets heel vreemds gebeurt...

Jacob Marley

Was de compagnon van Scrooge. Hij is al zeven jaar dood, maar komt als geest op bezoek, met een lange ketting.

Bob Cratchit

De klerk van Scrooge. Hij verdient weinig en heeft het koud op kantoor, maar hij is vrolijk en lief. Zijn lange witte sjaal herken je overal.

Kleine Tim

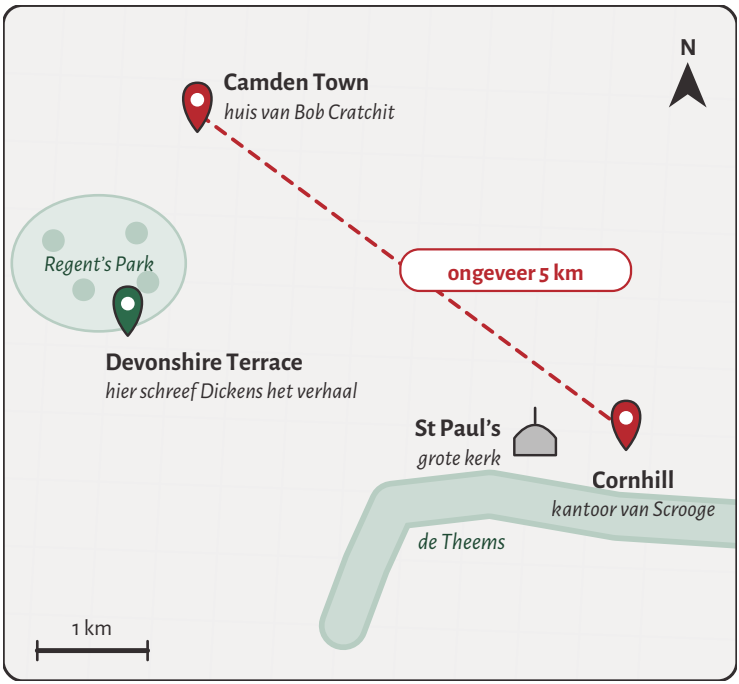
Een klein zoontje van Bob. Hij loopt met een kruk. Hij heeft een groot hart en denkt aan iedereen.

De familie Cratchit

Moeder Cratchit, Martha, Peter met zijn grote boord, Belinda met haar linten, en twee kleintjes: een jongen en een meisje.

Waar speelt het verhaal?

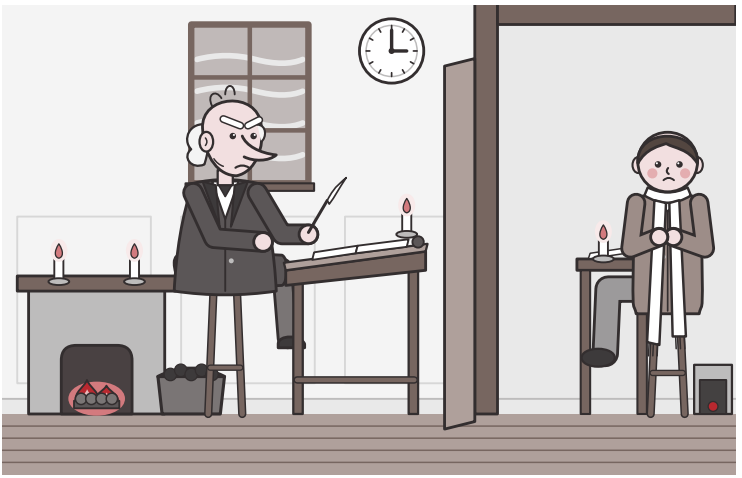
Het verhaal speelt in Londen, rond het jaar 1843. Op de kaart zie je een paar echte plekken uit het boek. En in een huis bij Regent's Park schreef Charles Dickens het verhaal.

Echt waar!

Londen was toen de grootste stad van de wereld. In 1841 woonden er bijna twee miljoen mensen. In de winter hing er vaak een dikke, gelige mist: gewone mist, vermengd met de rook van heel veel kolenkachels.

Hoofdstuk een

Bah! Humbug!

Marley was dood. Daar begint dit verhaal mee, en daar is geen twijfel over. Jacob Marley was al zeven jaar dood. Onthoud dat goed, want anders begrijp je niets van de wonderlijke dingen die nog gaan komen.

Marley was vroeger de compagnon van Ebenezer Scrooge: samen hadden ze een bedrijf. Ze hadden een kantoor in Londen, waar ze geld telden, geld uitleenden en nog meer geld verdienden. Boven de deur stond nog altijd: SCROOGE EN MARLEY. Scrooge had de naam van Marley nooit laten weghalen. Waarom zou hij? Verf kost geld.

Want Scrooge was een vrek. Een gierige, knorrige, kille oude man. Het leek wel of de kou binnen in hem

zat. Zijn neus was lang en puntig, zijn lippen waren dun en blauw, en zijn ogen keken altijd een beetje boos. Op zijn hoofd en op zijn wenkbrauwen groeide wit haar, als rijp op een bevroren grasveld. Waar Scrooge kwam, werd het kouder. Zelfs met Kerstmis.

> **vrek:** iemand die heel gierig is met geld en nooit iets wil weggeven.

Niemand vroeg hem ooit: "Beste Scrooge, hoe gaat het met u?" Zelfs de honden trokken hun baasjes gauw een portiek in als ze hem zagen aankomen. En Scrooge? Die vond dat prima.

Op een dag, en het was nota bene kerstavond, zat Scrooge in zijn kantoor te werken. Het was bitter koud en mistig. Om drie uur 's middags was het al donker, en in alle kantoren brandden kaarsen. De mist kroop door elke kier en elk sleutelgat naar binnen.

De deur van zijn kamer stond open. Zo kon Scrooge zijn klerk in de gaten houden. Die klerk heette Bob Cratchit. Een klerk schreef de hele dag brieven en lijsten over, met pen en inkt. Bob zat in een klein, koud hokje. Scrooge had zelf een klein vuurtje, maar het vuurtje van Bob was nog veel kleiner: het leek wel één kooltje. Meer kolen pakken durfde Bob niet, want de kolenbak stond bij Scrooge. Dus wikkelde Bob zijn lange witte sjaal om zijn hals en probeerde hij zijn handen te warmen boven zijn kaars. Dat lukte natuurlijk niet.

Hoofdstuk vier

Het feest van meneer Fezziwig

Ineens stonden ze midden in een drukke stad. Het was weer Kerstmis: de winkels waren versierd en de straten verlicht. De geest bleef staan bij de deur van een pakhuis.

"Ken je dit?"

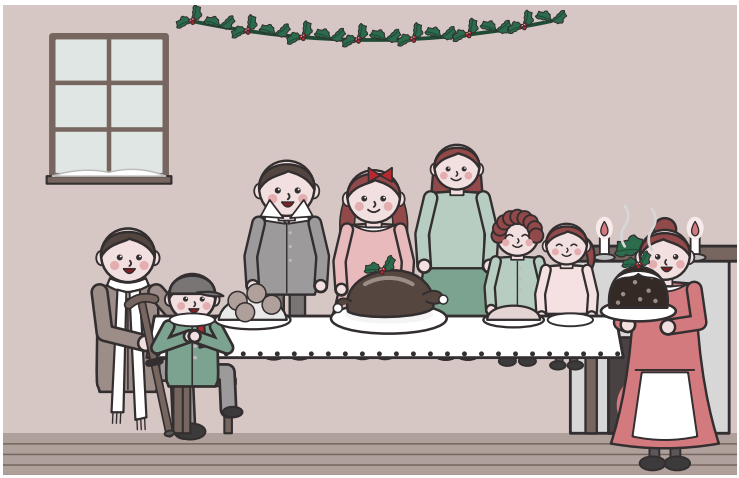
"Of ik dit ken!" riep Scrooge. "Hier heb ik het vak geleerd!"

Binnen zat achter een hoge lessenaar een oude heer met een witte pruik. Hij was zo groot dat hij met zijn hoofd bijna tegen het plafond stootte.

"Dat is de oude Fezziwig!" riep Scrooge. "Het is Fezziwig, en hij leeft!"

Hoofdstuk zes

Kerst bij de Cratchits

Mevrouw Cratchit had haar oude jurk al twee keer gekeerd, maar ze had er mooie linten op gezet. Linten zijn goedkoop en staan toch feestelijk. Samen met Belinda, haar tweede dochter, ook met linten, dekte ze de tafel. Peter Cratchit prikte met een vork in de pan aardappels. Hij droeg een reusachtige witte boord van zijn vader, die hij voor deze feestdag mocht lenen. De punten staken bijna in zijn mond, maar hij was er ontzettend trots op.

> **keren:** een oude jurk uit elkaar halen en met de binnenkant naar buiten opnieuw in elkaar naaien. Dan lijkt hij weer bijna nieuw.

Toen kwamen de twee kleinste Cratchits binnenstormen, een jongen en een meisje. “We